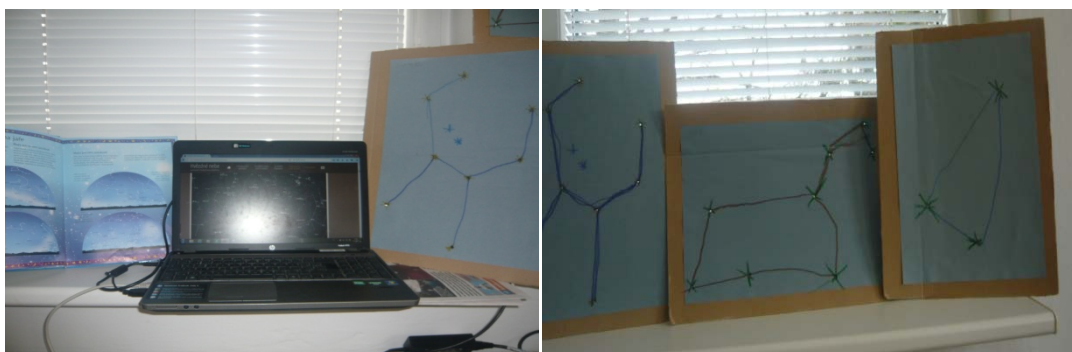

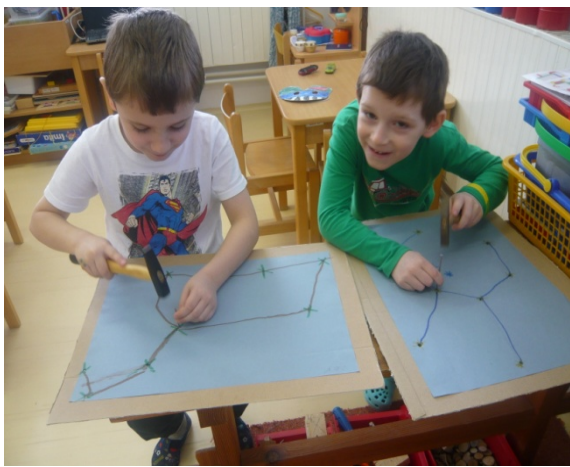
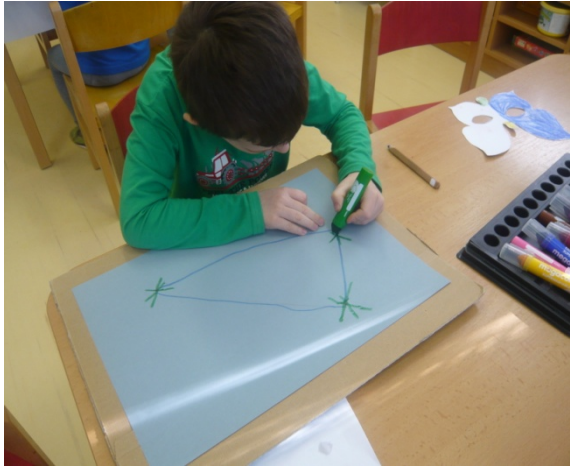
Soutěž POHÁR VĚDY - POLARIS 2017- 3.kolo, 1. kategorie

Úkol č.1: vhodnou krabičku pro astronauta jsme vybrali z "naší" prodejny. Dětem jsem nakreslila, jak velká krabička má být. Děti využily kousky vlny, kterou podle nákresu nastříhaly a pak přiměřovaly ke krabičkám. Vybranou olepily bar.papírem a vhodně pokreslily a polepily. Do krabičky vložily: fotografii rodiny, aby mohl na rodinu astronaut vzpomínat , masážní kuličku - nemůže se proběhnout, aby ho nebolela záda, lego panáčka, aby si měl s kým vyprávět, bílý kamínek z naší škol. zahrady, aby na svou zem nezapomněl, provázek, kdyby potřeboval něco uvázat, co se mu vznáší na palubě, hračku dinosaura, kdyby je tam ve vesmíru potkal, fixu, která vydrží, aby vše zapisoval, co uvidí, 2 párky, kdyby měl hlad- jsou ze zvláštní zdravé hmoty a autíčko, protože chlapi mají rádi auta. Bohužel, tyto věci jsou hořlavé , kdybychom měli kouzelný prsten, ten by je přetvořil na nehořlavé, říkal David.

Úkol č.2: noční oblohu a souhvězdí jsme si prohlíželi v knihách, ale i na počítači. Chlapci vybrali souhv. Pohár /Marek v atletice vyhrál podobný/ a děvčata Lva /líbil se/ a Trojúhelník vybrali předškoláci. Souhvězdí jsem dětem načrtla, děti je obtáhly, vyznačily hvězdy křížkem a hřebíčkem vytvořily dírký. Naše třída je hodně prosluněná, děti využily lampu v rohu třídy a pak pod stolem paní učitelky. Náhoda nám pomohla, když jsme souhvězdí odložili na parapet. Slunce prosvítalo otvory - hvězdy souhvězdí, které se odrážely na stěně a skříňce. Bylo to velmi milé překvapení. Na otázku, jaká hvězda je k nám nejbližší, odpověděl bystrý Marek - Slunce. Slunce máme spolu s planetami stále vystaveny ve třídě na stěně. Slunce můžeme vidět ve dne. Ráno vychází a večer zapadá a když slunce mraky nezakryjí, říká Vojta. Marek věděl, že pohled do slunce by nám "zapálil", poškodil oči. Dalekohled musí mít zvláštní filtr. Děti se rozdělily do 4 skupin a hvězdu-, Slunce vystřihly a nakreslily ve čtyřech ročních podobách, které znázorňují mašličkami. Pracujeme hodně ve skupinách, protože máme ve třídě 2 děti, které vyžadují větší péči a 6 dětí 3-letých. Pomohl nám i spolužák Filip se zlom. nohou.

Úkol č.3: Kreslení sama sebe na zrcadlo a následně při pohledu jedním okem a pak oběma na papír za zrcadlem byla velká zábava pro děti, hodně je to bavilo. Taky jsme si obalili válečky zrcadlovou tapetou a prohlíželi jsme si obrázky, které jste nám poslali. Nejdříve jsem se dětí ptala, co obrázek představuje. Auto poznali všichni, kostku jen Natálka. Ostatní v ní viděli sýr nebo berušku. Pokus s válci byl úžasný - nejstarší Vojta, Ondra a Marek obrázky kreslili, s válci stále manipulovali a poučovali své mladší kamarády, co mají vidět.

